

Martín's favoritleksaker

J. Ryan Jensen

Kyrkans tidningar
(Baserad på en sann berättelse)

"Ge såsom Jesus ger, vi kan alla något ge" (Barnens sångbok, s. 116).

Martín blev ledsen när hans föräldrar talade om för honom att familjen skulle flytta till en annan stad i Colombia. Han ville inte lämna sina vänner, sitt hem och platsen han hade vuxit upp på. I stället för den svala bergsluften skulle Martín nu bo nära havet där luften är varm och fuktig hela året. Han skulle få byta ut varm soppa mot kalla drycker, och jackor mot shorts. Och så skulle det bli en ny skola, en ny församling och en ny primärklass. Alltihop kändes ganska skrämmande.

En dag frågade mamma och pappa Martín hur det kändes att behöva flytta.

"Jag tycker inte om det", sa Martín. "Jag vill inte att allt ska ändra sig."

"Jag vet att det kan vara jobbigt att flytta", sa pappa. "Det är mycket som kommer att ändras, men inte *allt*. Du har fortfarande oss!"

"Det är sant", sa Martín.

"Och du har fortfarande kvar dina saker", sa mamma. Martín tänkte på det för ett ögonblick. Han skulle fortfarande ha sina kläder, sina skor och andra saker som han var van vid från det gamla huset – särskilt sina leksaker. Martín var glad för att han kunde ta med sig sina favoritleksaker. Han packade dem extra noga innan de flyttade.

Efter ett tag började Martín vänja sig vid sitt nya hem och den nya staden. Han var glad att flytten inte var lika jobbig eller skrämmande som han trodde att den skulle bli.

En söndag när han och hans familj var i kyrkan lade han märke till många personer som han aldrig hade sett förut. I Primär var det fullt av nya barn. Han undrade var de kom ifrån. Han hörde personer han kände prata om att de skulle donera mat, kläder och skor. Efter kyrkan frågade Martín mamma om alla de nya människorna.

"De var tvungna att lämna sitt land", sa mamma. "Många av dem lämnade allting bakom sig, så nu har de ingenting."

"Så det är därför alla vill hjälpa dem?" frågade Martín.

"Just det. Jesus lärde oss att vi ska hjälpa dem som behöver hjälp. Vi kan följa hans exempel och dela med oss av det vi har."

Martín tyckte att det skulle vara snällt att göra så.

Mamma sa: "Många av primärbarnen har bara det som de kunde få plats med i en ryggsäck.

De var tvungna att lämna kvar sina leksaker. Tror du att du har några leksaker som du kan ge bort?"

"Nej! De är mina leksaker!" sa Martín.

Han vände om och sprang in på sitt rum.

Martín tittade sig omkring i rummet

med tårar i ögonen. Han ville inte ge bort sina leksaker.

Han hade tagit med sig dem ända från sitt gamla hus!

Han gick till sin

leksakerådan och tittade i den. Han såg en

leksaksbil, en jojo, en

trompo (snurrtopp), sin bästa

påse med glaskulor och många

andra leksaker som han tyckte om.

Han gillade alltihop. Han kunde

inte ge bort någon av dem!

Sedan tänkte Martín: "Tänk om jag var

tvungen att lämna mitt hem och lämna kvar

mina favoritleksaker?"

ILLUSTRATIONER JAMES HOLDER

Några minuter senare kom han till mamma med famnen full av leksaker – inte vilka leksaker som helst utan dem han alltid lekte med.

Mamma såg överraskad ut. "Du behöver inte ge bort dina favoritleksaker."

Martín lade ner leksakerna på golvet.

"De andra barnen hade också favoritleksaker", sa han. "Jag vill att de ska ha mina så att de kan vara lite gladare."

Mamma gav Martín en kram. "Jag är så stolt över dig."

Martín hade en varm känsla inom sig.

Han visste att genom att ge till andra, gjorde han det som Jesus skulle göra, och det gjorde honom glad. ●

ENKLA HANDLINGAR

"Må vi visa vår kärlek till och uppskattning för Frälsaren genom enkla och barmhärtiga tjänster för våra bröder och systrar hemma, i kyrkan, och i våra samhällen."

Se president M. Russell Ballard, tillförordnad president för de tolv apostlarnas kворum, "Finn glädje genom kärleksfullt tjänande", *Liahona*, maj 2011, s. 49.